

CELOSTÁTNÍ FESTIVAL ZUČ 1974-1975 NA POČEST 30. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ ČSSR

Jiráskův HRONOV

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

SPOLEČNÝ VEČER

„Po slavnostním zahájení jubilejního 45. Jiráskova Hronova nastala chvíle času, abychom se mohli blíže osobně poznat, abychom mohli mluvit o tvůrčích problémech, které přináší náš společný zájem — amatérské divadlo.“

Dovolte mi, abych jménem Přípravného výboru 45. Jiráskova Hronova a všech organizátorů přehlídky, vás srdečně přivítal na dnešním skutečně přátelském setkání. Jiráskův Hronov vyrostl z dobrovolné práce lidí nejrůznějších profesí, kteří nelitovali často osobního času, aby našli cestu k umění a obrazu života v něm. Socialistická společnost našeho státu, dělnická třída, vedená Komunistickou stranou Československa umožnila, aby tato dobrovolná práce dostala závažné společenské ocenění. Spojení našich souborů se závodními kluby Revolučního odborového hnutí, kulturními zařízeními národních výborů přineslo velký rozmach amatérského divadla nejen po stránce kvantitativní, ale hlavně z hlediska kvality jednotlivých představení, jak je můžeme vidět na naší přehlídce.

Jiráskův Hronov se již po řadu let stal místem setkání mnoha zahraničních ochotníků. Jsme tomu rádi proto, že zde je možnost, na konkrétních výsledcích tvůrčí práce, vyměňovat své zkušenosti, získávat poznatky a také si vzájemně pomáhat.

Chápeme Jiráskův Hronov jako propagaci pokrokových myšlenkových hodnot, které vyjadřují smysl socialistické

Pokračování na str. 2

Dnes odpadne a večer — L. Kruczkowski: Němci

SOVĚTSKÝ SOUBOR V HRADCI KRÁLOVÉ

Sovětský soubor Lidového divadla vyborgského Domu kultury navštívil včera krajské město Hradec Králové, kde byl slavnostně přijat na MěstNV Hradec Králové zástupci města i Východočeského kraje. Soubor se seznámil s perspektivním plánem rozvoje moderního města, prohlédl si moderní gočárovskou architekturu i dnešní nová sídliště. Zvláštní pozornost v diskusi s představiteli města byla věnována práci profesionálních divadel. V Hradci Králové položili členové souboru kytici květů k pomníku Vladimíra Iljiče Lenina.

575

O 45. Jiráskově Hronově

Jaroslav Šindelář, náměstek ředitele ÚKVČ - útvar ZUČ:

Bezesporu je možné říci, že letošní ročník národní přehlídky amatérských divadelních souborů je zatím velmi úspěšný. Je to samozřejmě i díky tomu, jak amatérské divadelní soubory přistupovaly k oslavám 30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou a co chtěly v této souvislosti sdělit divákům. Široká aktivita celé společnosti, která se na počest významného jubilea rozvíjela ve všech oblastech společenského života, nezbytně zasáhla i amatérské divadelnictví a promítla se také do výsledků nad nimiž se můžeme právě nyní zamýšlet. A nejsou to výsledky malé. Všechny soubory samozřejmě nemohly přispět svými inscenacemi do programu přehlídek a festivalů, ale přitom mohou splnit ne jeden umělecký i kulturně společenský úkol přímo v místě svého působení. V letošním roce bylo úsilí kolektivů dosáhnout co nejvyšší kvality výběru a zajímavosti jevištního provedení dramatického textu zvláště patrné; v užším výběru pro JH se objevily v důsledku tohoto úsilí i inscenace souborů, jež donedávna stály poněkud stranou, nepouštěly se na nebezpečnou cestu hledání nevšedních dramaturgických a inscenačních přístupů. Domnívám se, že vedle nesmírné hodnoty dobrovolné kulturně výchovné práce o níž můžeme v souvislosti s amatérským di-

ANKETA

Pokračování na str. 2

O 45. Jiráskově Hronově

Pokračování ze str. 1

vadlem hovořit, přináší letošní jubilejní rok i letošní jubilejní ročník Jiráskova Hronova mnoho zajímavého nejen v dramaturgii, ale i v zájmu účastníků v diskusních klubech, v rozhovorech se zahraničními hosty. Jsem přesvědčen, že amatérské divadlo i v budoucnosti naváže na tyto přínosy a rozvine je v další nové kvality.

SPOLEČNÝ VEČER

Pokračování ze str. 1

politiky našeho státu a společné úsilí všech pokrokových lidí o mírový život ve světě. Volání dramatika Ivana Bukovčana po míru a odstraňování války, jak jsme ho mohli vyčíst ze sobotní inscenace hry Sníh nad limbou, víra Karla Čapka v dobré hodnoty člověka ve hře R. U. R. nebo výzva k boji proti násilí, válce a fašismu, jak ji napsal Bertolt Brecht ve hře Pušky paní Carrarové, vyjadřují různou formou společnou myšlenku lidí na celém světě, zejména dnes, těsně po evropské konferenci v Helsinkách. Chceme, aby obsah naší přehlídky byl v tomto smyslu vždy aktuální a na této základně se domnívám může stát naše vzájemné přátelství a spolupráce.

Z úvodního projevu předsedy PV 45. Jiráskova Hronova s. V. Vavrouška na společném setkání zahraničních hostů přehlídky, jehož se zúčastnili také někteří novináři. Beseda se uskutečnila v pondělí 3. srpna večer ve Staropadolské hospodě.

Ještě jednou R. U. R.

Divadelní hra R. U. R., uvedená na jevišti Národního divadla v Praze 25. ledna 1921, dosáhla z Čapkových dramát největšího počtu vydání, byla přeložena do všech světových jazyků, nevyjímajíc ani esperanto, čínštinu a japonštinu. Uváděla ji nejvýznamnější divadla, je oblíbena i divadelními amatéry. Získala popularitu autorovi, v širším pohledu pomáhala českému dramatu do světa.

Dnešní pohled režiséra, herců a konečně diváka je zaměřen především na ideový profil dramatu. Námětem upoutává stejně silně — současní autoři nejednou předvádějí podobný konflikt člověka s roboty, bytostmi z jiných světů, podivnými zvířaty. A samotnému Čapkovi šlo o dějovou stránku — „K napsání této hry mne svedl její děj, zejména ony dva akty, kdy hrstka lidí očekává se vztyčenou hlavou svůj konec“.

Z včerejší inscenace Jílkovy hry Silvestr

ÚSTŘEDNÍ POROTA HODNOTÍ

JAN JÍLEK: SILVESTR

Porota shlédla večerní představení komedie Jana Jílky „Silvestr“. Inscenaci, která sklídila u diváků vřelý ohlas, předvedl dramatický odbor Al. Jirásek Kulturního klubu ROH v Úpici. Režisérovi Ing. Vladimíru Hettfleišovi se podařilo citlivým způsobem pochopit i vyložit autorův záměr, který tkví především v laskavém pohledu na současné problémy lidí, pracujících v zemědělství. Základní problém hry i vykreslení jednotlivých postav prozrazuje, že autor, režisér i kolektiv herců důvěrně znají současný život naší vesnice. Na celém představení bylo znát, že herci hrají s elánem a chutí, že dovedou vystihnout komediální polohu příběhu a přenést na diváky zásadně opti-

mistický pohled na řešení hlavního problému hry. Hlavními postavami jsou bývalý předseda JZD Silvestr Habrlant v podání Josefa Strnada a současný předseda JZD Jarmánek, kterého hraje JUDr. Jaroslav Jörka. Oba herci vytvářejí plnokrevné postavy s velkou dávkou humoru i se schopností vykreslit psychologii i filosofickou hloubku těchto lidských typů. Jarmánek se Silvestrem nesou na svých ramenou společný „trám“ a jeden bez druhého by nebyl schopen žít. Vždyť spolu od malička vyrostli na jedné vsi a stříleli z jednoho praku. Neměli by, jeden bez druhého tu sílu vykonat ten veliký kus práce, který přinesl zásadní proměnu života na vesnici, proměnu která usnadní život především našim dětem. Na děti myslí Silvestr, neboť sám říká, že v dětech je život věčný. Zajímavý herecký výkon podala také Jana Kýnlová v postavě tety Sojkové, vesnické porodní báby, které se podařilo vystihnout moudrost a velkou životní zkušenost, okosenou lapidárním humorem této krásné české lidové postavy. I ostatní představitelé podporují režisérův záměr. Začlenění hudby do inscenace nemá jasnou koncepci. Celkově ovšem je představení úpíckého souboru přínosem v repertoáru 45. JH, neboť smích je kořenem života.

Miroslav Zounar

Ještě jednou R. U. R.

Ve své době působila hra značně objektivně. V třicátých letech — kdy krize dramatu vrcholila — podléhá evropské drama divadelnosti, literárnosti a extrémnímu psychologismu, což postupně vytlačuje z jeviště poezii, básnickou hodnotu. Čapek i na divadle je prozaik, slučuje svým osobitým uměním civilismus s epickou fantasií i křehkou lyričností, modeluje svérázné charaktery. Je epikem chvatného moderního tempa.

Z hlediska dramatické architektury našla kritika i slabé stránky. V kritických připomínkách ke hře postihuje Bedřich Václavěk „malý smysl pro zákonné spojení látky, prostředků výrazových a tvarů.“ Tím více si drama vynucuje směle režijní dotváření, přemýšlivý, nekonvenční přístup.

Prostřednictvím příběhu nás drama připoutá k myšlence, vyjadřované uvolněným dialogem se silným lyrickým podtextem. Provokuje herce k osobitě stylizaci, velkému výkonu mluvnímu i mimickému.

Čapkoví lidé jsou živí, citliví, vyrůstají v hrdiny, aniž by sami tohoto slova užívali. Nesou s sebou konflikty doby, vyrovnávají se s nimi či padají. R. U. R. stojí na počátku angažované cesty Čapkových dramát i jeho společenského přístupu ke konkrétním událostem. S dneškem nás spojuje úsilí autora o poznání možnosti člověka, jeho vůli žít, tvořit.

Ještě před smrtí říká jeden z hrdinů hry, Fabry: „Život stojí za to, a pokud záleží na nás, uděláme z něho něco — něco, co jsme zanedbali. Je v nás tolik lásky, tolik chutí k životu —“

Spisovatel Čapek pak dodává sám:

„Zázrak, jenž v posledním aktu znovuzřizuje trvání člověka na světě — ten zázrak nepřičítejte přírodě ani bohu, ani náhodě; to je zázrak lidí.“

Z Vysokého nad Jizerou

Návštěvy představitelů Městského národního výboru ve Vysokém nad Jizerou na Jiráskově Hronově mají už mnohaletou tradici, založenou konáním národních přehlídek. Spolu s delegací MěstNV ve Vysokém nad Jizerou přijel vedoucí odboru kultury ONV v Semilech s. Kubát. Po besedě s představiteli města Hronova se konal Přípravný výbor národní přehlídky vesnických a zemědělských souborů, kde byl především projednán návrh programu a všechny organizační otázky letošního ročníku. Zájem o Vysoké nad Jizerou mezi amatéry stoupá a přehlídka již plně zakotvila v našem kulturním životě.

—r—

J. Pálkovič — Dva buchy a tri suchy — noční představení

Pracovní atmosféra ovládla první poschodí hrnovské ZDS, kde se v pondělí dopoledne scházeli letošní účastníci Jiráskova Hronova k prvním schůzkám diskusních klubů. Seznámy na dveřích svědčily o bohaté účasti především v klubu herců, ale i na klubu režisérů se nakonec neostávalo židlí.

Zahájení vlastní práce předcházelo představení lektora, v případě klubu režisérů, Richarda Mihuly z brněnského Divadla bratří Mrštíků a člena poroty JH. A téma diskuse: zaměřit se především na konkrétní otázky režijní práce tak, jak se vyskytnou v souvislostech uvedených inscenací a přes ně diskutovat o všech dalších problémech ochotnických i profesionálních režisérů.

KLUBY

Po prvním vyzvání — kdo začne.

— se rozho-

vořili účastníci klubu hlavně o posledních představeních, brněnském Sněhu nad límbou a plzeňském R. U. R. Své řekli i zástupci souborů, jež jmenované hry uvedly. Samozřejmě, že se nejvíce diskutovalo o nedělním představení R. U. R., jeho záporech a kladech. Pro posouzení uváděli režiséři i zkušenosti ze své vlastní praxe. Diskuse se nevyhnula ani otázce spolupráce profesionálních režisérů s amatérským souborem a vzájemného posuzování inscenací „rvze“ ochotnických s těmi, na nichž se podíleli profesionální umělci. Skutečnosti, která se projevuje především na posledních ročnících Jiráskových Hronův.

Na aktivu náhodských ochotníků odpovídal na podobnou otázku i dr. Jan Císař asi takto: Pro práci souboru není zdravé pozvat si profesionálního režiséra jen na jedno představení, jeho spolupráce má mít především systematický a pedagogický charakter, má provokovat ochotnické divadelníky k důraznějšímu zamyšlení a hledání výrazných forem práce.

—vp—

SKALÁCI V JEVIŠTNÍCH PODOBÁCH

Letošního roku vzpomínáme dvoustého výročí velkého povstání poddaných, které mělo svůj zrod v oblasti severovýchodních Čech a zvláště na Náchodsku a patřilo k největším a nejvýznamnějším poddanským povstáním v našich dějinách už proto, že mělo za následek zrušení nevolnictví (1781) a předznamenalo tak i samotný zánik feudálního systému u nás. Jako událost, která se hluboce vepsala do povědomí lidu, inspirovalo toto povstání právě před sto lety i thedy právě začínajícího autora Aloise Jiráska k vytvoření jeho „Skaláků“.

Není bez zajímavosti, že příběh o „Skalácích“ — v obecnější poloze řečeno: příběh o vzpouře poddaného lidu na Náchodsku — našel řadu dramatických ztvárnění. Sevřený a v Jiráskově podání (zvláště ve druhé části) vrcholně dramatický příběh o vzpouře ujařmených mas přímo vybízel k jevištnímu zpracování mnohé autory, především divadelníky samotné. Neudivuje proto, že v samotných severovýchodních Čechách vzniklo několik dramatizací Skaláků a v Čechách vůbec pak celá řada dramat s povstaleckou tematikou.

Máme např. svědectví o tom, že někdejší známý úpický regionální pracovník Vilém Schreiber napsal v roce 1906 divadelní hru „Rychetský“ na motivy Jiráskových Skaláků. Je zajímavé, že se tu pokusil skloubit Jiráskovo zpracování tématu s některými motivy z povídky českosaského prozaika Václava Řezníčka „Proti gubernu“. I když se Schreiber dovolával, že hru „na scénu uvedl s použitím spisu Skaláci od A. Jiráska a s povolením spisovatele“, vzniklo jistě zajímavé, ale v principu už roztržité dramatické dílo, v němž nezanikla odlišná autorská linie dvou rozdílných tvůrčích osobností — Jiráska a Řezníčka. Jirásek logicky zřejmě nebyl právě nakloněn tomuto pokusu, byl v těchto letech nanejvýš uznávaným a suverénním autorem, jehož pobuřovalo spojení vlastního tématu s tématem jiného autora, s nímž neměl žádné bližší styky (přestože V. Řezníček věkově staršímu Jiráskovi připisoval jeden ze svých prvních románů). Oba autoři stáli také v této době v ideové i umělecké rovině velmi daleko od sebe a společně měli jen jedno: tradiční zájem o regionální témata z historie Náchodska. Přesto dramatické zpracování V. Schreibra mělo zřejmý divácký ohlas, protože bylo tématem vděčným a působivým.

Václav Sedláček jistě nepatřil k postavám, které se zapsaly kvalitně do dějin českého divadla, jak o tom svědčí řada jeho dramatických pokusů. Jestliže sáhl po tématu „selského vzburčení v Čechách“, které nazval „Karel Dostál, selský generál (Dostál a Nývt)“, pak jen proto, aby snad připomněl jeden z mnoha historických námětů. Zpracování tématu nemá nic společného ani s Jiráskem ani s jiným seriózním autorem, jen vzdáleně čerpá z lidového podání a tradice, historické věrnosti je zde minimálně, přidává mnoho subjektivního, ovšemže ke škodě věci samé. (Sedláčkova hra vyšla roku 1925). Jiný přístup už má polický vlastivědný pracovník a publicista Antonín Krtička-Polický. Také on sáhl — daleko úspěšněji, protože také zodpovědněji — po tématu povstání 1775 a po postavě Karla Dostála, vůdce povstání na Policku a napsal hru, již dal název „Karel Dostál, vůdce selských rebelů. Drama z dob utrpení venkovského lidu ve 4 jednáních“. Rukopis hry, která se s úspěchem dávala zejména na Policku — pochází zřejmě ze třicátých let. Autor čerpal z tradičních pramenů lidového podání, ale i z historických pramenů, takže jeho postava K. Dostála působí přijatelně a věrohodně v souladu s historickou pravdou, navíc v úzké návaznosti na regionální citění i regionální tradici.

(pokračování na str. 4)

Ve své pondělní přednášce poukázala doc. J. Janáčková na výrazný revoluční odkaz raného Jiráskova románu Skaláci, od jehož vydání uplynulo letos 100 let. K tomuto dílu, dodnes schopnému vzbudit čtenářskou pozornost svou vzrušenou zaujatostí, se vracíme i v souvislosti s 200. výročí velkého nevolnického povstání r. 1775 v severovýchodních Čechách.

Z inscenace rožnovského souboru — L. Kruczkowski: Němci

V diskusním hereckém klubu, který vedou lektori Jarmila Černíková a Miroslav Zounar, se sešel téměř dvonásobek přihlášených účastníků. Z původně plánované diskuse o představeních her I. Bukovčana Sněh nad límbou a K. Čapka R. U. R. došlo jen na první. Přestože se inscenace všem přítomným líbila, vyvstala řada otázek, při jejichž řešení se projevil rozdílný názor účastníků klubu.

KLUBY

Hlavní zájem se soustředil na objasnění smyslu hry, zachycení charakterového vývoje postav a jejich vzájemných vztahů, hlavně trojice Miño, Šimon, Němec. Přínosem pro práci herců byl konkrétní rozbor inscenace, který se zabýval nutným přístupem herce k postavě i ke hře samotné, důkladné poznání všech komponentů, které utvářejí a charakterizují povahu a jednání postavy: historická souvislost (gardisté, partyzáni), sociální a mentální zázemí (Miño, Šimon, Jožka, Němec), profesní věrohodnost (Šimon — dřevorubec). Metoda přístupu obou lektorů k rozboru inscenace i forma vedení diskuse byly pro účastníky klubu velmi přínosné.

—ta—

■ K zájmu průmyslových závodů okresu Náchod o přípravu a průběh jednotlivých ročníků Jiráskova Hronova se se svou aktivitou připojila i další dvě zemědělská družstva, JZD Turov a JZD Nástup — se sídlem ve Žďárkách, která v letošním roce převzala patronát nad vystoupením slovenského souboru DK ROH Turčianských strojůren Martin. Jejich ochota a dobrý přístup k národní přehlídce amatérského divadla i povinnostem vyplývajícím z funkce patronátních závodů je skutečně příkladný. —k—

VČERA

■ Včera při rozloučení patronátního závodu se souborem se zástupce závodu jménem všech složek zavázal, že po celý příští rok budou kolektivně pečovat o malý strom, který soubor Dělnického divadla OKVS Brno zasadil v ochotnickém háji a uložil k němu i kámen s údaji o inscenaci a datu vystoupení na JH. Myšlenka, s níž iniciativně přišli zástupci n. p. Kopol Police nad Metují, by měla najít další následovníky.

■ Jan Jílek, autor hry Silvestr přijel včera na pozvání divadelního souboru z Úpice na večerní představení, které kolektiv v rámci programu 45. Jiráskova Hronova uvedl. O této události se živě hovořilo mezi účastníky přehlídky a všichni se velmi pěkně vyjadřovali o zájmu Jana Jílka o amatérské divadlo. —r—

■ Sovětští atleti v Hradci Králové. Při své návštěvě krajského města si členové sovětského souboru dali atletickou rozsvíčku na Věsportovním stadionu v Hradci Králové-Malšovicích. Důvěrně můžeme prozradit, že v běhu na 400 m zvítězil režisér B. Furne.

DNES

- 12.00 - Rozloučení se souborem z Úpice
- 16.00 - L. Kruczkowski: Němci
- 19.30 - večerní představení
- 17.30 - mimodivadelní program — Dechový orchestr SZK Dvůr Králové
- 18.30 - uvítání souboru z Poďěbrad
- 20.00 - mimodivadelní program — módní přehlídka Tepna klubu Náchod
- 21.00 - společenský večer ve Slávii
- 22.00 - beseda s patrony — Staropadolská hospoda
- 22.30 - noční představení — J. Pálkovič: Dva buchy a tři šuchy

Pokračování ze str. 3

Vůdce povstání na Náchodsku Antonín Nývlt se v některých případech stává pro autory a dramatiky obecnějším představitelem vůdce mas, jak o tom svědčí např. drama Josefa Mikšíčka „Selští rebelové“ (rovněž asi z třicátých let). Nývlt v této hře nemá nic společného s jiráskovským typem, je přesazen do jiného prostředí jako organizátor, který sám obchází vzdálená centra povstání ve východních Čechách (mimo Náchodsko) a působí v tomto pojetí dost nepřírozeň.

Přímo k Jiráskovým Skalákům se v roce 1949 s úspěchem vrátil Jaroslav Tumlíř, rodák ze Spů u Nového Města nad Metují. Jeho dramati-zace Skaláků se s úspěchem hrála v padesátých letech nejen v Praze, v Hradci Králové, ale na mnoha dalších jevištích. Tumlíř v zásadě sledoval hlavní dějové motivy Jiráskova románu, jeho jevištní úprava vyznívá v ideovém zaměření nadějně a optimisticky, vrcholí scénou setkání selských zástupů s knížetem a podepsáním svobody.

V roce 1955 sáhl po Jiráskově literární předloze další regionální pracovník a publicista Břetislav Kavan. Jeho hra „Za svobodu jiných“ jako „selské drama z r. 1775 o 5 jednáních“ čerpá z Jiráskova jen omezeně, vyznačuje se poměrně samostatným zpracováním látky, avšak v duchu

SKALÁCI V JEVIŠTNÍCH PODOBÁCH

jiráskovské tradice. Uvádí na scénu i celou početnou galerii postav — zejména členy tzv. Selského gubernia, jimž dává dost prostoru pro jejich jednání. Kavanova hra patří k dobrým pokusům v tomto směru.

Že ani dnes neutuchá o toto Jiráskovo dílo zájem, a že toto téma je živé, dokazuje svým způsobem i dramati-zace Skaláků, kterou pod názvem „Předjarní bouře“ připravil pro královéhradecké studio Čs. rozhlasu Josef Jareš. Hradecké studio vysílalo tuto dramati-zaci ve třech pokračováních v letošním březnu v nastudování herců královéhradeckého a pardubického divadla.

Jiráskovo vyprávění o selském povstání roku 1775 na Náchodsku je románem, nebylo autorem zpracováno do dramatické podoby (jako tomu

např. bylo s povídkou z polického prostředí „Sousedé“, jejichž motivů použil sám autor v dramatu „Emigrant“). Proto dramati-zace Skaláků z pera jiných autorů nesou v sobě mnohá úskalí. Jen zdánlivě a na první pohled jsou totiž Skaláci snadnou látkou, která láká k dramati-zaci poměrnou přístupností a autorovým vlastním dobrým dějovým vkladem. Přesto je zřejmé, že lidové hrdinové z doby před dvěma sty lety, bojovníci za svobodu — nacházeli a stále nacházejí odezvu v našich řadách, jak v podobě literárních postav, tak v podobě postav dramatických, které vcházejí na jeviště, aby řeči minulosti promlouvaly k dnešku.

L. VACINA

ZÍTRA

- 8.00 - Přípravný výbor
- 9.30 - diskusní kluby
- 12.00 - rozloučení se soubory z Rožnova a Martina
- 14.30 - A. S. Puškin: Kamenný host — sál kina ve Velkém Dřevíči
- 16.30 - druhé představení Kamenného hosta
- 16.00 - A. Makajonak: Tričunál
- 19.30 - večerní představení A. Makajonak: Tričunál
- 17.30 - mimodivadelní program — Dechový orchestr DK ROH ZVÚ Hradec Králové
- 18.30 - uvítání souboru z Kroměříže
- 20.00 - mimodivadelní program — Velký taneční orchestr z České Skalice
- 21.00 - společenský večer ve Slávii
- 22.00 - beseda s patrony

■ Upozorňujeme návštěvníky představení „Kamenného hosta“ ve Velkém Dřevíči dne 6. srpna t. j. ve středu, že odjezdy autobusů ČSAD do Velkého Dřevíče jsou: ve 13.45 h. a v 16.10 hod. ze stanoviště Stárkev v ulici Čapkově před Klubem důchodců. Zpět do Hronova z Velkého Dřevíče odjíždí autobus v 16.18 hod. a v 18.30 hod.

■ Upozorňujeme návštěvníky 45. Jiráskova Hronova, že ve čtvrtek, kdy je volný den se pořádají dva autobusové zájezdy do Babiččina údolí a na Machovsko, které jsou spojeny s krátkou pěší vycházkou.

Sraz účastníků u informační kanceláře v 8.30 hod. ráno. Návrat je plánován tak, aby účastníci zájezdu mohli navštívit odpolední představení. Bližší údaje získáte v informační kanceláři, kde je nutno podat závazné přihlášky do úterý 5. srpna do 18 hodin. Členové Kruhu přátel Jiráskova Hronova mají jízdné zdarma.

■ Beseda Kruhu přátel Jiráskova Hronova se koná v pátek 8. srpna ve 14.00 hodin v klubovně divadla.

■ Skupina amatérských loutkářů pracuje ve Svazu českých divadelních ochotníků od konce roku 1972. Za krátkou dobu získala přes 700 členů, včetně většího počtu souborů. Z nich se čtyři kolektivy zúčastnily svými inscenacemi celostátní přehlídky — 24. loutkářské Chrudimí začátkem července t. r. — Obdobná organizace je i ve Slovenské socialistické republice.

Ap

JIRÁSKŮV HRONOV,

zpravodaj národní přehlídky amatérských divadelních souborů — č. 5, 1975. Redaktoři: Milan Marek, Věra Pokorná. Vydává Přípravný výbor 45. Jiráskova Hronova. — Vytiskly Východočeské tiskárny, provoz 13, Hronov — 5. srpna 1975. Cena 1,— Kčs.